

кількість навчальних закладів, що неможливо врахувати особливості притаманні окремим з них. Крім того, для більшої точності аналізу використовувати рейтингові індикатори, на прикладі тих, які застосовуються в Методиці рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. Наприклад, оцінювання навчальних центрів за тематичним напрямом стан матеріально-технічної бази, можна доповнити кількісним аналізом наявних тренажерів для навчання курсантів. Тобто, необхідно розробити окремі методи аналізу надання навчальних послуг для кожного типу навчального закладу.

Метою запровадження рейтингового оцінювання діяльності навчальних закладів усіх видів і громадське обговорення результатів рейтингу (на перспективу публікація рейтингу) є здійснення моніторингу якості освіти, створює атмосферу здорової змагальності в освітньому середовищі, сприяє вихованню конкурентоспроможного випускника та підвищує ефективність управління. Таким чином, проводити рейтингове оцінювання за цими критеріями для кожного виду навчального закладу, а не тільки для вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, як на рівні навчального закладу, так і на регіональному і державному рівнях, з наступним оприлюдненням результатів.

Література:

1. Л. Козак, О. Копанська Рейтингове оцінювання діяльності шкіл // Освіта.UA – 2007. - Режим доступу: <http://osvita.ua/school/manage/1029/>
2. Наказ №99 від 14.02.05 «Про затвердження Орієнтовних критеріїв оцінювання діяльності загальноосвітніх навчальних закладів»

Стасюк Г.С.

Проблеми української книги

Україна на сьогодні навряд чи не єдина європейська держава, де відсутня цілеспрямована програма національного книговидання. В Україні знищена інфраструктура книгорозповсюдження. Шляхів у якісної книги до рядового читача і справді трохи. Понад десятка років масового закриття книгарень по всій країні привело до того, що на сьогоднішній день, відповідно до даних Госкомтелерадіо, на 100 тисяч населення в Україні доводиться всього - навського одна книгарня. Якщо врахувати, що переважна більшість навіть цих існуючих книгарень належить іноземним видавництвам, а навряд чи не єдиним способом донесення української літератури до читача залишаються нечисленні книжкові ярмарки, то ситуація з плачевної перетвориться на катастрофічну.

Більше проблем, ніж з розповсюдженням книги, в Україні існує з розповсюдженням української книги. Наймогутніші книжкові супермаркети, як, наприклад, «КС» або «НКМ», належать російським власникам, що значно ускладнює доступ вітчизняних видавців до своїх же українських читачів. А оскільки попит на

книгу в Україні росте і література купується, то три четверті засобів, витрачених на книги в Україні, вкладається в російське видавництво.

Проблемою української книги займаються:

- в області книгознавства, бібліотекознавства, бібліографознавства - Н. Солонська, І. Кліменко, І. Ліханова, З. Білокінь, М. Гуменюк, Я. Дашкевич, З. Петров, Про. Дроздовська, Про. Оніщенко, та ін.;

- історією видавничої справи та редактування, а також становлення української преси - М. Тімошик, Т. Ківшар, Н. Сидоренко, Е. Огар, Н. Зелінська, П. Федорішин, М. Нізовій, Т. Гринівський, І. Квітко, М. Процик, В. Хоню та ін.

Ціль: Розгляд ринку української книги, його проблеми та перспективи.

Задачі: Проаналізувати ринок української книги; виявити основні проблеми видання української літератури; розглянути шляхи розвитку ринку української книги.

Розбудова української держави неможлива без розвитку національного книговидання. Українське книговидання відіграє важливу роль у самоусвідомленні нації, формуванні культури, духовності та водночас є свідченням національно-культурного відродження українського народу.

За станом на вересень 2010 року випуск книг в Україні скоротився на 9000000 екземплярів, в порівнянні з аналогічним періодом 2009 року - про це повідомила Книжкова палата України. Протягом 2010 року в Україні взагалі видали 12 500 книг тиражем 22,5 млн. екземплярів. В Книжковій палаті визнають падіння попиту на художню літературу.

Однак роботи у видавництві скоротилося, тому падає попит на книги. Слід зазначити, що українці не розчарувалися в читанні. Просто, коли падає доход населення, знижується і потяг до книги, вважає директор Книжкової палати України Микола Сенченко. Економічна криза викликала і кризу читання.

2010 рік дав негативні наслідки, коли зменшилася кількість книг, низька купівельна спроможність населення. І друга причина – абсолютно не фінансуються бібліотеки. Якщо раніше бібліотеки купували близько 35-40% літератури, які друкувалися в країні, то сьогодні бібліотеки купують 1-2% .

За даними Української книжкової палати ім. Івана Федорова, в 2009 році в Україні видано 22 491 назв книжок і брошур загальним тиражем 48 514,4 тис. пр., що становить у порівнянні з аналогічним періодом минулого року за назвами 93,6 %, за тиражами - 83,4 %, у тому числі українською мовою видано 14 797 назв або 65,8 % від загальної кількості назв книг, тиражем 27 527 тис. пр., або 56,7 % від загального тиражу. Це близько 1 примірника на українця. Для порівняння - в Росії на 1 мешканця припадає 4 - 5 примірників книг, у Білорусі 6-7, в країнах Євросоюзу він коливається в межах 5-8 примірників. Тобто у порівнянні з аналогічними даними 2008 року у 2009 році спостерігається зменшення темпів випуску видань на 1549 друк. од., тиражів на 9643,7 тис. Українською мовою за назвами випущено менше на 1620 друк. од., тиражі знизились на 5079,1 тис. примірників.

Скорочення кількості найменувань наголошується у 55% видавництв, середній тираж впав майже удвічі. Але 25% видавництв навіть за таких умов не скоротили тиражі і асортимент, а 15% (найкрупніші) навіть збільшили його навряд чи не на

четверть, ведучи пошук споживача в нішах. Ці результати аналізу стану галузі, проведені на основі опиту видавництв, випускаючих 70% українських книг.

Держава в складних економічних умовах не належним чином підтримує книговидавців, іноді навіть не розраховується за виконані держзамовлення, зокрема у 2010 році майже на 45 млн гривень, не розрахувавшись із ними за виконане державне замовлення з підготовки та видання книг у рамках програми «Українська книга» та програми видання підручників для загальноосвітньої школи.

Видавці відзначають, що повинно бути підтримка з боку держави української книги, тим часом міжнародні експерти затверджують, що і видавництва повинні більше працювати з читачами і популяризувати талановитих письменників.

У українських видавців не вистачає ресурсів для того, щоб утримати ринок. Йдеться про оборотні кошти, за рахунок яких, власне, і можливо розширювати асортимент.

Окрім браку коштів в Україні на покупку книг, негативно на видавничому ділі впливає також нелегальне ввезення книг з-за кордону. Точних цифр об'єму такого ввезення немає. Але за підрахунками фахівців, приблизно йдеться о 5-6 мільйонів екземплярів щорічно.

Серед суттєвих проблем, які стримують розвиток книговидавничої галузі, слід також виділити такі:

- відсутність цілісного управління книговидавничию галуззю та чіткої стратегії розвитку книговидавництва з визначенням цілей і мети цієї розбудови, що унеможливлює проведення єдиної державної політики у цій сфері;

- відсутність постійного якісного моніторингу тематичного, економічного і фінансового стану книжкового ринку України з метою визначення існуючих тенденцій його розвитку, забезпечення контролю за динамікою змін, що відбуваються, і впливу на цей процес з боку держави;

- недостатній рівень розвитку системи книгорозповсюдження в Україні. Нині спостерігається повільне зростання кількості книгарень, що мають забезпечити широкий доступ населення до книжкових видань.

Українським видавцям зараз, як ніколи, потрібен інвестор, кредитор, завдяки якому вони можуть отримати оборотні кошти.

Ідеальним механізмом державної підтримки вітчизняного книговидання були б закупівлі на гроші з державного бюджету кращих зразків для бібліотек країни.

В умовах розвитку інформаційного суспільства в Україні повинна формуватися державна політика, спрямована на розвиток вітчизняного книговидання з метою задоволення культурно-освітніх потреб суспільства; забезпечення захисту національного інформаційного простору; забезпечення конкурентоспроможності української книги на внутрішньому а в майбутньому і зовнішньому ринках шляхом використання суб'єктами видавничої справи нових технологій книговидання та поліпшення якості української книжкової продукції.

Література:

1. Ломакин В.К. Світова економіка: Підручник для вузів. – М.: Фінанси, ЮНІТІ, 2008
2. Спірідонов Н.А. Світова економіка: Навчальний посібник. – М.: ІНФРА-М, 2007

Туманов М.О.

Авторское право в сети Интернет

Появление новых технологических возможностей и огромного интереса среди потребителей (пользователей) привело к широкому использованию объектов авторских и смежных прав в Интернете, что в свою очередь вызвало массовые нарушения авторских прав с боку неопытных разработчиков и администраторов сайтов. Необходимо разобраться, какие же объекты, столь часто используемые в интернете, являются объектами авторского права.

Данная проблема в настоящее время очень актуальна и ею интересуются множество специалистов таких как: А. Серго, который описывает трудности связанные с оформлением доменных имен и правовые аспекты данной процедуры в своей книге "Доменные имена в свете нового законодательства", С. Абрамян издав ряд статей посвященных данной тематике и пр.

Важным, является тот факт, что всемирная компьютерная сеть интернет очень стремительно развивается, открывая тем самым новые возможности и перспективы. Следовательно, используются новые объекты, которые являются результатом творческой работы дизайнеров и программистов, но в силу своей новизны могут не подпадать под одну категорию объектов авторского права согласно законодательству.

Например, основной компонент любой web странички – файл HTML.

Если внимательно изучить структуру файла, то будет очевидно, что он воплощает компьютерную программу. Но если оценивать его внешний вид, то здесь проделана огромная работа дизайнера или художника, которая также не должна остаться без внимания.

Большое количество пользователей и разработчиков по неопытности, используют чужие работы, копируя фрагменты сайтов, или сайты целиком, даже не подозревая, что тем самым грубо нарушает авторские права правообладателей и могут понести ответственность за это.

Целью данной статьи, является исследование основных нюансов и трудностей, связанных с использованием авторского права в сети Интернет, а также рассмотреть проблемы связанные с размещением объектов авторского права на страницах интернет ресурсов.

Проблема авторского права в Интернете, его соблюдение и защита в наше время представляется вопросом, требующим серьезного внимания и обсуждения. Потому как, не существует единой для всех стран установленной нормы, или законов